

Ústavní soud

Praha 20. února 20223

_____, narozený _____, bytem _____, tímto podává ústavní stížnost proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 a dále proti jemu předcházejícímu usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. července 2022, č. j.: 14 A 39/2022-24.

Stěžovatel sděluje, že je dlouhodobě v pracovní neschopnosti, dne 6. února 2023 mu byl zjištěn Covid 19 a aktuálně nemoc trvá a žalobce má teplotu. Žalobce doplní ústavní stížnost po doručení výzvy k doplnění ústavní stížnosti anebo dříve v závislosti na tom, jak selepší zdravotní stav. Doklady o nemoci zašle žalobce zítra.

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo	5
dne: 20 -02- 2023	
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

Nepředchází

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno
datová schránka: wwjaa4f
e-mail: podatelna@nssoud.cz

sp. zn. Ústavní soud: Pl. ÚS 5/23
sp. zn. Nejvyšší správní soud: 4 As 206/2022
sp. zn. Městský soud v Praze: 14 A 39/2022

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo	5
dne:	31 -03- 2023
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

Předchází
Praha 31. března 2023

žalobce (stěžovatel): _____ bytem
PSC _____, datová schránka:

účastníci řízení: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 611/6, Brno, PSC 657 40, datová schránka: wwjaa4f, senát číslo 4 As a jednající předsedou Mgr. Alešem Roztočilem

Městský soud v Praze, se sídlem Spálená 2, Praha 2, PSC: 112 16, datová schránka: snkabbm, senát číslo 14 A jednající předsedou JUDr. Štěpánem Výborným

vedlejší účastníci: 1) **vláda České republiky**, se sídlem Úřad vlády České republiky, nábřeží Edvarda Beneš 4, Praha 1 - Malá Strana, PSC 118 01, datová schránka: trfaa33

2) **Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 221/1, PSC 160 00, Praha 6 - Hradčany, PSC 160 00, datová schránka: 27baif4, jako správní orgán řídicí Vojenské zpravodajství

3) **Úřad pro zahraniční styky a informace**, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7 - Letná, PSC 170 00, datová schránka: 936/3,

4) **Bezpečnostní informační služba**, se sídlem Nárožní 111/2, Praha 5 - Stodůlky, PSC 158 00, datová schránka: cx2aize

žaloba: na ochranu proti nezákonným zásahům žalovaných spočívajícím v instrukcích k zablokování informačních webů: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz a jejich následném zablokování zájmovým sdružením právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o. a mobilními operátory, eventuálně proti nezákonnému zásahu spočívajícím v tvrzení, že existuje takové doporučení, ačkoliv není

Doplnění ústavní stížnosti proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 a jemu předcházejícímu usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-24

I. Vymezení věci

[1] Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-180, učiněném v senátně složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: bytem

proti žalovaným: **1) vláda České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1, **2) Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 221/1, Praha 6, **3) Úřad pro zahraniční styky a informace**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, **4) Bezpečnostní informační služba**, se sídlem Nárožní 111/2, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. července 2022, č. j.: 14 A 39/2022-24 bylo rozhodnuto takto: I. Kasační stížnost se zamítá. II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Citovaný rozsudek byl žalobci doručen dne 20. ledna 2023.

[2] Žalobce bytem (dále též „stěžovatel“) prvotní blanketní ústavní stížností ze dne 8. února 2023, doručenou Ústavnímu soudu téhož dne, ve které uvedl po pravdě, že je nemocen, v pracovní neschopnosti s onemocněním Covid-19. Přípisem Ústavního soudu ze dne 22. února 2023, sp. zn.: Pl. ÚS 5/23 byl stěžovatel vyrozuměn, že jeho ústavní stížnost nemá všechny potřebné náležitosti, byl vyzván k odstranění vad a byla mu stanovena lhůta pro odstranění vad do dne 31. března 2023 s tím, že pokud vady ústavní stížnosti nebudou odstraněny bude návrh stěžovatele podle ust. § 43 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o Ústavním soudu“) mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítnuta. Stěžovatel sděluje, že mu praktickým lékařem byla pracovní neschopnost číslo rozhodnutí 10716801-230203002 ukončena ke dne 5. března 2023 a disponuje certifikátem EU Covid-19 vystaveným Ministerstvem zdravotnictví ze dne 16. února 2023 o prodělaném Covidu, unikátní identifikátor certifikátu URN:UVCI:01:CZ:QRG6F6FUK8ZHX6D5VA5PZ7NSAER7Y9FP. Stěžovatel se již uzdravil, doplňuje tak svoji ústavní stížnost a doručuje ji do datové schránky Ústavního soudu dne 31. března 2023.

[3] Ústavní stížnost stěžovatele bude rozhodována plénem Ústavního soudu ve smyslu ust. 11 odst. 2 písm. k) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu a článku 1 odst. 1 písm. c) rozhodnutí pléna Ústavního soudu o atrahování působnosti ze dne 25. března 2014 Org. 24/14 publikovaném jako Sdělení č. 52/2014 Sb., o přijetí rozhodnutí ze dne 25. března 2014 č. Org. 24/14 o atrahování působnosti, neboť plénum Ústavního soudu si vyhradilo rozhodování o ústavních stížnostech proti rozhodnutí nebo jiného zásahu orgánu veřejné moci, je-li účastníkem řízení nebo vedlejším účastníkem řízení o této ústavní stížnosti vláda.

[4] Žalobce již v příloze prvotní blanketní ústavní stížnosti ze dne 8. února 2023 přiložil kopii rozhodnutí o posledním procesním opravném prostředku tedy rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 a tím splnil povinnost podle ust. § 72 odst. 6 zákona o Ústavním soudu tj.: *“K ústavní stížnosti musí být přiložena kopie rozhodnutí o posledním procesním prostředku k ochraně práva, ...”* Stěžovatel z důvodu usnadnění vzhledu Ústavního soudu do věci přikládá: 1) žalobu na ochranu před nezákonnými zásahy žalovaných, 2) usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14 a 3) opravné usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. července 2022, sp. zn.: 14 A 39/2022.

[5] Stěžovatel není ve věci zastoupen advokátem, a to přes znění ust. § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu, které stanoví: *„Fyzické a právnické osoby jako účastníci nebo jako vedlejší účastníci řízení před Ústavním soudem musí být zastoupeny advokátem v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy.“*, neboť je sám advokát, což dokazuje osvědčením o zapsání do seznamu České advokátní komory ze dne 9. července 2014 v příloze tohoto podání a podle stanoviska pléna Ústavního soudu

ze dne 8. října 2015, sp. zn.: Pl. ÚS-st. 42/15, které stěžovatel sám vyvolal v jiné právní věci aktuálně platí: „*Je-li účastníkem nebo vedlejším účastníkem řízení před Ústavním soudem advokát, nemusí být podle ustanovení § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zastoupen jiným advokátem.*“

[6] Pro přehlednost sděluje žalobce, že brojil proti zablokování informačních webů dvěma samostatnými žalobami u Městského soudu v Praze a z těchto samostatných žalob jsou tak dvě samostatné právní kauzy.

[7] První žaloba stěžovatele ze dne 25. dubna 2022, doručená do datové schránky Městského soudu v Praze dne 26. dubna 2022 v 0 hodin 0 minut 6 sekund byla proti žalovaným 1) vláda České republiky, 2) Vojenské zpravodajství a 3) Bezpečnostní informační služba. Tato žaloba byla odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2022, č. j.: 17 A 36/2022-9 v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Taubera, soudce Mgr. Vadima Hlavatého a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. Tato časově podaná první žaloba byla rozhodnuta Městským soudem v Praze než pozdější žaloba stěžovatele. Městský soud v Praze v podstatě jen okopíroval odůvodnění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14 tedy jiného senátu a nic nového do věci nepřinesl. Tato věc byla dále posouzena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2022, č. j.: 5 As 230/2022-66 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery a nyní je předmět řízení před Ústavním soudem pod sp. zn.: Pl. ÚS 6/23. Soudce zpravodajem je JUDr. Pavel Rychetský, dr. h. c.

[8] Druhá žaloba stěžovatele ze dne 26. dubna 2022, doručená do datové schránky Městského soudu v Praze dne 26. dubna 2022, ve 23 hodin 59 minut 10 sekund byla proti žalovaným: 1) vláda České republiky, 2) Ministerstvo obrany jako správní orgán řídící Vojenské zpravodajství, 3) Úřad pro zahraniční styky a informace a 4) Bezpečnostní informační služba. Tato žaloba byla odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14 v senátě složeném z předsedy JUDr. PhDr. Štěpána Výborného, Ph.D. a soudců JUDr. Karly Cháberové a doc. Mgr. Ing. Jana Kratochvíla, Ph.D., LL.M. Soudce JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. byl dříve v letech 2014 až 2017 asistentem ústavního soudce doc. JUDr. Vojtěch Šimíčka, Ph.D. (viz článek „*Kdo je soudce Výborný, který s kolegy zrušil omezující opatření? O mediálně sledované kauzy nemá nouzi*“ ze dne 23. dubna 2020, na zpravodajském serveru lidovky.cz a viz rubrika asistenti soudců Ústavního soudu webu Ústavní soud <https://www.usoud.cz/asistenti-soudcu>). Soudce doc. Mgr. Ing. Jana Kratochvíla, Ph.D., LL.M. byl dříve asistentem soudkyně Ústavního soudu JUDr. Kateřiny Šimáčkové, Ph.D. v letech 2013 a 2021 (viz rubrika asistenti soudců webu Ústavního soudu <https://www.usoud.cz/asistenti-soudcu>). Stěžovatel se tak v roce 2023 domáhá i de facto přezkumu soudcovské činnosti bývalých asistentů a zaměstnanců České republiky – Ústavní soud a nepřímou i jejich právních zkušeností, aplikace práva, logiky a hodnot, které si osvojili na Ústavním soudu v pozici asistentů Ústavního soudu. Tato věc byla dále posouzena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-18 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka a nyní je předmět řízení před Ústavním soudem pod sp. zn.: Pl. ÚS 5/23. Soudcem zpravodajem je JUDr. Tomáš Lichovník.

[9] Žalobce pro informaci Ústavního soudu zakládá do spisu Ústavního soudu pro úplnosti i usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2022, č. j.: 17 A 36/2022-9 a opravné usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. června 2022, sp. zn.: 14 A 39/2022 ve věci žaloby stěžovatele proti žalovaným: 1) vláda České republiky, 2) Vojenské zpravodajství a 3) Bezpečnostní informační služba a dále navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2022, č. j.: 5 As 230/2022-66.

[10] Žalobce se ústavní stížností ze dne 8. února 2023 ve znění jejího doplnění domáhá zrušení celého rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 (dále též „napadený rozsudek“ a jemu předcházejícího usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-24 (dále též „napadené usnesení“).

II. Obsah žaloby stěžovatele

[11] Žalobce se žalobou ze dne 26. dubna 2022 u Městského soudu v Praze domáhal proti žalovaným: 1) vláda České republiky, 2) Ministerstvo obrany jako správní orgán řídící Vojenské zpravodajství, 3) Úřad pro zahraniční styky a informace a 4) Bezpečnostní informační služba nároku vydání rozsudku: „I. Zásah žalované vlády České republiky, vůči žalobci spočívající v tom, že dala v době kolem konce měsíce února 2022 zájmovému sdružení právnických osob sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., se sídlem Milešovská 1136/5, Praha 3 – Vinohrady, PSČ 130 00, IČO: 679 85 726, jako provozovateli registru doménových jmen .cz doporučení k zablokování osmi webů a to: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz a zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o. následně tyto weby technicky zablokovalo a znemožnilo tak žalobci přístup k informacím zveřejněných na těchto webech, byl nezákonný.“

„II. Zásah žalovaného Ministerstva obrany, vůči žalobci spočívající v tom, že dala v době kolem konce měsíce února 2022 zájmovému sdružení právnických osob sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., se sídlem Milešovská 1136/5, Praha 3 – Vinohrady, PSČ 130 00, IČO: 679 85 726, jako provozovateli registru doménových jmen .cz doporučení k zablokování osmi webů a to: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz a zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o. následně tyto weby technicky zablokovalo a znemožnilo tak žalobci přístup k informacím zveřejněných na těchto webech, byl nezákonný.“

„III. Zásah žalované vlády České republiky, Ministerstva obrany, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Bezpečnostní informační služby, vůči žalobci spočívající v tom, že v době kolem konce měsíce února 2022 mobilním operátorům: 1) T-Mobile Czech Republic, a.s., se sídlem Tomičkova 2144/1, Praha 4 – Chodov, PSČ 184 00, IČO: 649 49 681, 2) O2 Czech Republic a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4 – Michle, PSČ 140 22, IČO: 601 93 336, a 3) Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Praha 5 – Stodůlky, PSČ 155 00 dala instrukci k blokování přístupu k webům a to: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz a uvedené obchodní společnosti jako provozovatelé telekomunikačních sítí následně ve svých mobilních sítích tyto weby technicky zablokovali a znemožnili tak žalobci přístup k informacím zveřejněných na těchto webech, byl nezákonný.“

„IV. Zásah žalované vlády České republiky, vůči žalobci spočívající v tvrzení v období kolem konce února a dubna 2022, že dala koncem měsíce února 2022 zájmovému sdružení právnických osob sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., se sídlem Milešovská 1136/5, Praha 3 – Vinohrady, PSČ 130 00, IČO: 679 85 726, jako provozovateli registru doménových jmen .cz doporučení k zablokování osmi webů a to: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz a zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o. následně tyto weby technicky zablokovalo a znemožnilo tak žalobci přístup k informacím zveřejněných na těchto webech, ačkoliv takové doporučení vlády České republiky nebylo, byl nezákonný.“

„IV. Žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení spočívající v zaplacení soudního poplatku za podání žaloby.“

[12] Stěžovatel v žalobě uvedl, že si dne 26. února 2022 zakoupil tištěnou verzi deníku s názvem „Právo“, vydaného téhož dne a z novinového článku vyrozuměl, že mělo dojít k zablokování vybraných webů na základě doporučení vlády České republiky. Stěžovatel v ústavní stížnosti upřesňuje, že se jednalo o článek nazvaný „Vypnuli osm dezinformačních webů. Na doporučení vlády“, autor Antonín Havlík, ze dne 26. února 2022, stránka č. 18 deníku Právo a v žalobě se vypořádal úspěšně s otázkou včasnosti žaloby, která nebyla obecnými soudy zpochybněna. Žalobce přikládá pro pořádek kopii novinového článku v tomto podání. Dále o zablokování tzv. dezinformačních, respektive informačních webů referovaly další masové sdělovací prostředky

[13] Žalobci bylo hned jasné, že se vláda a další žalovaní, kteří se na zablokování webů podíleli, se ve smyslu veřejně dostupných informací dopustili protiprávního a neetického jednání, které lze důvodně kvalifikovat jako nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „soudní řád správní“). Samotné znepřístupnění informačních webů bylo ve sdělovacích prostředcích novináři a politiky kritizováno a jinými novináři a politiky chváleno. Vzhledem k tomu, že se v České republice podle stěžovatelů dostupných informací nenašel nikdo, kdo by jednání žalovaných soukromě kvalifikoval jako nezákonný zásah a v tomto smyslu podal správní žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, nezbylo stěžovateli než těsně před uplynutím lhůty dvou měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o nezákonném zásahu podat správní žalobu sám proti zablokování informačních webů.

[14] Žalobce však nakonec nezůstal osamocen ve svém právním náhledu na „zablokování webů orgány veřejné moci“, neboť správní žaloby v daném smyslu, byť nikoliv proti vládě podali další žalobci a to: 1) Institute H21, z.ú, se sídlem Zapova 1559/18, Praha 5, PSČ 150 00 a Otevřená společnost, o.p.s., se sídlem Prokopova 197/9, Praha 3, PSČ 130 00, datum doručení žaloby na Městský soud v Praze dne 3. června 2022, žalovaný Ministerstvo obrany, sp. zn.: 11 A 25/2022, odmítnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. ledna 2023, č. j.: 11 A 25/2022-63, spisová značka Nejvyššího správního soudu: 7 As 22/2023, 2) Protiproud s.r.o., se sídlem Opletalova 928/20, Praha 1, PSČ 110 00, datum doručení žaloby na Městský soud v Praze dne 24. července 2022, žalovaný Ministerstvo obrany, sp. zn.: 15 A 62/2022, odmítnuto usnesením Městského soudu v Praze dne 24. listopadu 2022, č. j.: 15 A 62/2022-29. Žalobce vychází z informací poskytnutých Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem podle zákona č. 106/199 Sb., o svobodném přístupu k informacím a dále z informací z denního tisku.

[15] Žalobce žaloval ve správním soudnictví doporučení, a i instrukce žalovaných jako projev výkonu veřejné moci orgánů veřejné moci (správních orgánů) s tím, že ve věci relevantní je rovněž účinek doporučení a instrukcí žalovaných, tj. zablokování přístupu k vybraným webům, který však patrně neproběhl jednorázově k určitému okamžiku, ale postupně v čase. Stěžovatel považoval v žalobě zásah žalovaných za ukončený a de facto kalkuloval, že jeho následky tedy zablokování webů ani do data projednání věci Městským soudem v Praze nevydrží, a proto žaloval na určení, že provedený zásah byl nezákonný. Stěžovatel si sám ověřil, že došlo k znepřístupnění osmi webů a to: 1) Protiproud.cz, 2) Prvnizpravy.cz, 3) Aeronet.cz, 4) Ceskobezcenzury.cz; 5) Voxpopuliblog.cz, 6) Czechfreepress.cz, 7) Exanpro.cz a 8) Skrytapravda.cz.

[16] Stěžovatel v žalobě uvedl, že se zajímá o právo, veřejné dění, historii, politiku, psychologii, vojenství, politologii, filozofii a otázky víry a ateismus a vyhledává si k těmto oborům informace i na internetu. Stěžovatel uvedl v žalobě, že za poslední dva roky vyhledával informace i na webu Protiproud.cz, Prvnizpravy.cz a Aeronet.cz, aby si mohl na řadu věcí vytvořit vlastní názor, dozvědět se, jak jiní lidé uvažují, jaká témata citované weby nastolují, a zejména dozvědět se o věcech, které vůbec nevěděl a rozšířit si tak obzor. Stěžovatel uvedené tři weby sledoval, až poté,

co se o nich dozvěděl zhruba před dvěma lety ze sdělovacích prostředků. Jinak bych o nich nevěděl. Ostatní zablokované weby stěžovatel nesledoval a ani o nich nevěděl. Nicméně jakmile stěžovatel zjistil, že existují, a to opět až ze sdělovacích prostředků, měl stěžovatel zájem seznámit se s informacemi na nich zveřejněných. To však nebylo možné, neboť weby byly vypnuté. Toto žalobní tvrzení mělo svůj smysl, neboť stěžovatel je povinen vylíčit, že reálně na příslušných webech vyhledával informace a že mu nyní tyto weby opravdu chybí při vyhledávání informací.

[17] Stěžovatel v žalobě uvedl, že bližší skutkové okolnosti zablokování webů nezná a jen vychází z několika článků na internetu od autoritativních zpravodajských serverů, které však nejsou detailní, patrně z důvodu, že detailní informace od žalovaných prostě nejsou k dispozici. Stěžovatel odkázala v žalobě na článek nazvaný: „*Stát odmítá říct, které weby a proč nechal vypnout. Vláda připraví zákon proti dezinfu, Bartoš o něm neví*“, zveřejněný dne 22. března 2022 na zpravodajském serveru iROZHLAS (viz volně dostupné na https://www.irozhlaz.cz/veda-technologie/technologie/blokace-web-dezinformace-dezinformacni-rozvedka-internet-seznam_2203220500_cib), dále na článek nazvaný: „*Fiala: Zablokování dezinformačních webů bylo odvážné a možná trochu na hraně*“, zveřejněný dne 27. února 2022 na zpravodajském serveru Novinky.cz (viz volně dostupné na <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/fiala-zablokovani-dezinformacnich-webu-bylo-odvazne-a-mozna-trochu-na-hrane-40388544>) a dále na článek nazvaný: „*Petr Fiala: Provozovatelé vypnuli jednoznačně proruské weby. Mluvit o cenzuře je hloupé.*“, zveřejněný dne 25. dubna 2022 (dva dny před podáním žaloby) na zpravodajském serveru FORUM24.cz (viz volně dostupné na <https://www.forum24.cz/petr-fiala-kdyz-prestane-fungovat-web-slouzici-nepratelske-mocnosti-je-hloupe-mluvit-o-cenzure/>).

[18] Zejména však stěžovatel uvedl, že pokud žalovaní ve svém vyjádření k žalobě nepotvrdí, že skutkové tvrzení žalobce jsou pravdivá, nezbyde než vést náročnější důkazní řízení k prokázání skutkových tvrzení žalobce, a to formou výpovědí: 1) výkonného ředitele sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., 2) ředitelů mobilních operátorů, 3) předsedy vlády prof. PhDr. Petra Fialy, Ph.D., LL.M. Žalobce z procesní opatrnosti navrhuje výpovědi jmenovaných jako důkaz.

[19] V žalobě stěžovatel uvedl, že je přesvědčen, že žalované orgány veřejné moci se nemohou zprostit odpovědnosti za zablokování webů, neboť k jejich zablokování vydala doporučení (stanoviska, instrukce) a jedná se o projevy veřejné správy, který žalobce žaluje. Neplatí tedy eventuální možný názor, že žalované správní orgány veřejné moci nemají se zablokováním webů nic společného a jedná o záležitost a odpovědnost sdružení CZ.NIC, z.s.p.o. a mobilních operátorů.

[20] Stěžovatel po zásahu žalovaných nemohl přijímat informace, které by jinak přijímat chtěl a mohl, čímž bylo porušováno ústavně zaručené veřejné subjektivní právo stěžovatele na informace a právo na svobodné vyhledávání, přijímání informací. Stěžovatel je přesvědčen, že bylo porušeno jeho ústavně zaručené veřejné subjektivní právo, že státní (veřejnou moc) lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, přičemž žalované orgány veřejné moci nejednali podle zákona.

[21] Stěžovatel v žalobě dále uvedl z procesní opatrnosti, že žaluje více subjektů, aby nedošlo k tomu, že by jeho žaloba byla zamítnuta z důvodu, že měl žalovat jiné orgány veřejné moci. Stěžovatel z opatrnosti žaloval i pro eventualitu, že by se ukázalo, že žádné doporučení žalovaných k vypnutí webů nebylo. Stěžovatel totiž takové doporučení neviděl a nemá informaci, že by ho vláda odhlasovala. Žalobci je pouze z denního známo, že usnesení vlády č. 127/2022 ze dne 25. února 2022 má mít přílohu „*Prohlášení vlády k hybridnímu působení proti zájmům České republiky v souvislosti s agresí Ruské federace proti Ukrajině*“ ve kterém: „*Vláda České republiky na základě dostupných informací a vzhledem k aktuálně probíhající agresí ozbrojených sil Ruské federace na území Ukrajiny proto vyzývá k přijetí potřebných kroků vedoucích k zamezení šíření nepravdivých a zavádějících informací v kybernetickém prostoru, které slouží agresorovi k*

obelhávání obyvatelstva ČR, ve smyslu ospravedlnění a schvalování aktuální agrese vůči Ukrajině. Vláda České republiky vyzývá oprávněné osoby a osoby disponující technickými možnostmi, aby šíření cílených lží a dezinformací nepřihlíželi. Jedná se o informační válku, ve které musíme být odvážní a důsledně využít veškeré možnosti k tomu, abychom ji neprohráli. Historie nás totiž poučila, za jakou cenu bychom svoji zbabělost těžce vykoupili.“ Z toho však nelze vyvodit, že by vláda přímo odhlasovala doporučení k zablokování osmi shora označených informačních webů.

[22] Stěžovatel uzavřel žalobu tím, že nemůže po zásahu žalovaných přijímat informace, které by jinak přijímat chtěl a mohl, čímž je porušováno minimálně 1) veřejné subjektivní právo žalobce na informace zaručené článkem 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též „LZPS“), 2) veřejné subjektivní právo žalobce na svobodné vyhledávání, přijímání informací zaručené článkem 17 odst. 2 LZPS a 3) veřejné subjektivní právo žalobce na to, že cenzura je nepřipustná zaručené článkem 17 odst. 3 LZPS a 4) veřejné subjektivní právo žalobce na to, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

[23] Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 17 A 39/2022-14 byla žaloba stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu odmítnuta z důvodu, že označený zásah, tj. doporučení mohl být vůbec zásahem ve smyslu soudního řádu správního viz bod č. 11 napadeného usnesení). Stěžovatel z důvodu stručnosti vylíčí nesprávnost skutkových a právních závěrů Městského soudu v Praze níže, a to v důvodech pro podání ústavní stížnosti.

IV. Kasační stížnost stěžovatele a námitka podjatosti

[24] Stěžovatel ve své kasační stížnosti ze dne 14. července 2022, ve znění jejího doplnění ze dne 29. srpna 2022 uvedl, že došlo k nezákonnému odmítnutí žaloby stěžovatele, vytkl Městskému soudu v Praze, že došlo k nesprávnému posouzení otázky litispendence a nebyla projednána rozhodnuta část žalob a že jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, zejména však tvrdil, že došlo k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení otázky, zda jednání žalovaných je nezákonným zásahem a k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, zda jednání žalovaných ne nezákonným zásahem, případně návodem k cenzuře.

[25] Stěžovatel podal v řízení o kasační stížnosti námitku podjatosti proti JUDr. Jiřímu Pallovi a Mgr. Aleši Roztočilovi a to pro jejich výroky vůči žalobci v písemném vyhotovení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kde uvedli: „*neváhá právní úpravu aplikovat čistě účelově a správní orgány i soudy mnohdy zahrnovat neopodstatněnými podáními a námitkami.*“ s tím, že žalobce nyní vede soudní spor s Českou republikou – Ministerstvo spravedlnosti u Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn.: 20 C 51/2020 a žalovaná v tomto sporu navrhla svědeckou výpověď uvedených soudců. Dále žalobce podal námitku podjatosti proti Mgr. Aleši Roztočilovi a JUDr. Jiřímu Pallovi a soudkyni JUDr. Petře Weissové, neboť se neoprávněně obohacují na úkor majetku České republiky tím, že zasedají jako soudci v senátu Nejvyššího správního soudu 4 As a střídajíc se ve funkci předsedy senátu, tak aby pobírali ještě příplatek za předsednictví senátu, který nemůže být spravedlivý i proto, že by měl maximálně činit jednu třetinu, pokud se práce v senátu v počtu tří lidí rozděluje mezi tři předsedy senátu.

V. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[26] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 zamítl kasační stížnost stěžovatele podle ust. § 110 odst. 1 věty druhé soudního řádu správního jako

nedůvodnou. Stěžovatel z důvodu stručnosti vylíčí nesprávnost skutkových a právních závěrů Nejvyššího správního soudu níže, a to v důvodech pro podání ústavní stížnosti.

VI. Posouzení námitky podjatosti Nejvyšším správním soudem

[27] Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. srpna 2008, Nao 121/2022-43 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Sylvie Šiškeové bylo rozhodnuto tak, že soudci čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Jiří Palla, Mgr. Aleš Roztočil a Mgr. Petra Weissová nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn.: 4 AS 206/2022.

VII. Odůvodnění ústavní stížnosti

[28] Stěžovatel podává ústavní stížnost podle ust. § 72 a násled. zákona o Ústavním soudu a tvrdí, že pravomocným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 AS 206/2022-108 a jemu předcházejícím usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-24 byla porušena jeho základní práva a svobody zaručená ústavním pořádkem. Rovněž stěžovatel tvrdí, že zásahem, který v žalobě kvalifikoval jako nezákonný zásah ze strany žalovaných, tedy „instrukcí“ k zablokování webů byla porušena jeho základní práva a svobody zaručená ústavním pořádkem rovněž.

VII.1 Žalovaní se dopustili nezákonného zásahu

[29] Napadené usnesení Městského soudu v Praze a napadený rozsudek Nejvyššího správního soudu vycházejí z toho, že jednání žalovaných nelze právně kvalifikovat jako nezákonný zásah ve smyslu soudního řádu správního. Pod bodem 11 napadeného usnesení Městský soud v Praze uvádí, že „v *prvé řadě zpochybňuje, že žalobcem označený zásah, tj. doporučení orgánů veřejné moci, mohl být vůbec zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.*“ Městský soud v Praze tedy ani autoritativně netvrdí, že o nejde o nezákonný zásah. Pouze zpochybňuje, že by se jednalo o nezákonný zásah a vykazuje tak jistou nejistotu ve vztahu k dané otázce. Městský soud v Praze své právní hodnocení odvozuje ze skutečnosti, že „*sám žalobce úkony orgánů veřejné moci označuje jako doporučení, případně jako stanovisko či instrukci.*“ a to se snaží „využít“ proti smyslu žaloby stěžovatele, ačkoliv lze důvodně předpokládat, že stěžovatel je odkázán pouze na to, co ohledně zablokování webů zaznělo ve sdělovacích prostředcích a nemůže tak ve své žalobě užít jiných výrazových prostředků, které jsou ve veřejném prostoru. Žalobce přirozeně nebyl u toho, jak se rozhodovalo o zablokování webů, nemůže mít povědomí, kdo vyslal osoby, které měli tlumočit výzvu (pokyn, instrukci, přání) k zablokování webů vůči zájmovému sdružením právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o. a mobilním operátorům a jak toto tlumočení výzvy probíhalo. Tedy zda například docházelo k nepřipustnému nátlaku nebo vyhrožování anebo jenom tlumočení toho, co chce vláda, případně jiné orgány veřejné moci. Tento postup přístupu měl logicky vyjít najevo právě v průběhu soudního jednání, a to z vyjádření žalovaných a svědeckých výpovědí _____, výkonného ředitele sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., ředitelů mobilních operátorů a předsedy vlády prof. PhDr. Petra Fialy, Ph.D., LL.M., jejichž svědecké výpovědi žalobce navrhl jako důkaz pod bodem č. 8 žaloby, byť z důvodu slušnosti a hospodárnosti řízení uvedl, že jsou svědci navrhováni pokud žalovaní ve svém vyjádření k žalobě nepotvrdí, že skutková tvrzení žalobce jsou pravdivá. Žalovaní však žalobcova skutková tvrzení nikdy nepotvrdili.

[30] Městský soud v Praze tedy „využil“ skutečnosti, že stěžovatel netvrdil, že žalovaní pohrozili újmou sdružení CZ.NIC, z.s.p.o. a ředitelů mobilních operátorů, pokud technicky nezařídí zneprístupnění webů, ačkoliv tomu tak mohlo být. Nelze rozumně po stěžovateli vyžadovat, aby tvrdil něco, pro co nemá a nemůže mít důkazy. Teprve až po podání žaloby se ve zpravodajství objevila zpráva: „Šéf sdružení ... řekl, že se tak stalo „po intenzivních konzultacích s bezpečnostními složkami státu a na základě doporučení vlády“ a dále „Samo sdružení weby nevytípovalo ani nestudovalo, co píší.“ a to v článku „*Kdo dal pokyn vypnout dezinformační weby? Stopy míří k tajným službám*“ ze dne 3. března 2023, autor Vojtěch Blažek na zpravodajském webu Seznam zprávy viz volně dostupné <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-kauzy-kdo-dal-pokyn-vypnout-dezinformacni-weby-stopy-miri-k-tajnym-sluzbam-191430>. Rovněž se později objevila informace, že existuje dopis Národního centra kybernetických operací (NKCO) žádající znemožnit přístup k webům. Nicméně stěžovatel považuje tyto informace za noriety.

[Návrh na důkaz: čtení článku: „*Kdo dal pokyn vypnout dezinformační weby? Stopy míří k tajným službám*“ ze dne 3. března 2023 na webu Seznam Zprávy.]

[31] Podle bodu 11 napadeného usnesení: „*Doporučení však představuje pouze určitý podnět orgánů veřejné moci, který adresát tohoto podnětu nemusí nikterak respektovat, a proto pouhé vydání doporučení nemůže být zásahem. V daném případě bylo čistě na vůli správce domény CZ.NIC a na mobilních operátorech, zda „prosbu“ orgánů veřejné moci vyslyší či nikoli. Tomu ostatně odpovídá text onoho doporučení, který je soudu znám z úřední činnosti, v němž Národní centrum kybernetických operací nikterak nepřikazuje adresátům připsu provedení určitých úkonů, nýbrž je pouze obecně informuje o nastalé situaci a žádá je o provedení preventivních opatření. Povaze dotčeného připsu jako podnětu odpovídá také jeho zakončení slovy „vážíme si Vaší odvahy“. Výzva k odvaze zajišťuje nepředstavuje závazný pokyn či instrukci.“ Právě proto „soud míní, že žalobcem rozporované doporučení nemůže být pojmově zásahem. Pouze za situace, kdy by orgány veřejné moci zavazovaly třetí osoby k určitému postupu či by je varovaly před možnými negativními důsledky, pokud by doporučení nevyhověly, by soud mohl seznat, že se jedná o akt veřejné správy směřující proti jednotlivci, který je způsobilý zasáhnout sféru jeho práv a povinností. Žádný takovýto právní akt však ve věci žalobcem vymezeného zásahu orgány veřejné moci nevydaly. A ostatně ani žalobce, vyjma kusého konstatování o existenci zásahu, v žalobě nikterak podrobně neargumentuje splněním pojmových znaků zásahu dle § 82 s. ř. s.“*

[31] Jak již napsal stěžovatel pod bodem č. 36 doplnění kasační stížnosti: „*Městský soud v Praze měl zvážit, zda stanovisko či instrukce, případně doporučení může být nezákonným zásahem, což neučinil. Žalobce zastává názor, že i stanovisko, žádost, instrukce vlády může být nezákonným zásahem. Nebylo čistě na správci domén a mobilních operátorech, zda vládě a dalším žalovaným vyhoví, neboť jak známo vláda je nejmocnějším orgánem v zemi a případný soudní přezkum její činnosti je zdlouhavý. Nezákonný zásah tedy nemusí být pouze formou příkazu či rozkazu. Nehraje roli, zda nezákonná zásah je doprovázen slovy „vážíme si Vaší odvahy“, jak dovozuje Městský soud v Praze. Městský soud v Praze nepochybně dobře ví, že zavazování a nátlak ze strany vlády, případně hrozba zjevná silou nebo újmou na provozovatele internetové domény nebo mobilní operátory by byla trestným činem. Ostatně ani právní řád neumožnil provozovatele domény anebo mobilní operátory příkazem či jinak nutit k zablokování webů, a proto vládě a žalovaným nezbylo použít tzv. doporučení. Vlastně ani nebylo skutkově zjištěno, zda šlo o doporučení v pravém slova smyslu a mělo být k tomu vedeno dokazování za pomoci žalobcem navržených svědků, neboť takové přesvědčování o vhodnosti plnění doporučení mělo trvat ze strany mocenských orgánů značně času.“*

[32] Městský soud v Praze tedy vůbec nezážil, respektive stejně jako Nejvyšší správní soud chybně nedovodil, že i tzv. „doporučení“, „instrukce“, „stanovisko“ mohou být nezákonným zásahem zvláště pokud pocházejí od vlády, Ministerstva obrany jako správního orgánu řídicího Vojenské

zpravodajství, respektive přímo od Vojenského zpravodajství a Bezpečnostní informační služby. Stěžovatel v žalobě ze dne 26. dubna 2022 záměrně uvedl, že bylo porušeno jeho veřejné subjektivní právo na to, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Tedy, že vláda, Vojenské zpravodajství (ministerstvo obrany) a Bezpečnostní informační služba nemohou, pokud vystupují jako orgán veřejné moci, nikomu dávat, naznačovat svá „přání“, „chtění“, „instrukce“, „doporučení“ atd., které nepochybně budou mít za následek „vypnutí“ osmi informačních webů, a tedy znemožnění vyhledávat a přijímat informace ze strany veřejnosti a budou se důvodně jevit jako cenzura. Článek 2 odst. 2 Listiny základních práva a svobod stanoví: „Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“ Žádný zákon však nestanoví, že žalování při výkonu své úřední činnosti mohou posílat svá přání, instrukce a posly k soukromoprávním subjektům a prosit je o zablokování webů. Taková činnost je prostě nezákonná, neústavní, protože ji zákon a ani ústavní zákony neumožňují. Stěžovatel tedy přesvědčivě tvrdí, že žalování porušili článek 2 odst. 2 Listiny základních práva a svobod. Obdobně byl hrubě porušen článek 2 odst. 3 Ústavy České republiky, který stanoví: „Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Žádný zákon nezná způsob, jak zablokovat na základě vůle vlády s výjimkou institutů trestního práva zpravodajské weby. Ostatně proto vláda České republiky uvažuje o přijetí zákona proti dezinformacím, aby jí zákon umožnil žádat a navrhopvat vypnutí určitých webů. Činnost žalovaných směřující k zablokování informačních webů, která nebyla v průběhu soudního řízení zpochybněna tedy byla nezákonná, neboť jí zákon neumožňoval. Vláda totiž nedisponuje Úřadem pro tisk a informace, který by měl za úkol jednotně řídit, kontrolovat a usměrňovat činnost tisku, rozhlasu a televize, jak tomu bylo v Československé socialistické republice.

[33] Stěžovatel pro porozumění věci odkazuje na článek „Před 50 lety byla zrušena v Československu cenzura. Ale změna byl jen dočasná“ zveřejněný na serveru dotyk.cz dne 26. června 2018, autora Jaroslava Krupky, který v článku uvádí: „Dne 26. června 1968 přijalo tehdejší Národní shromáždění zákon, který označil cenzuru za nepřijatelnou. Bylo to vyvrcholení demokratizačních snah Pražského jara, ale změna to byla jen dočasná. Za pozdější normalizace nahradilo cenzuru ještě něco horšího - důsledné vedení všech médií k preventivní autocenzuře.“ „Takzvaná vedoucí úloha komunistické strany v té době v médiích prakticky padla, což lze mimochodem vysledovat i v propagandistickém seriálu Třicet případů majora Zemana, v němž patří mezi stěžejní exponenty "kontrarevoluce" televizní redaktorka Konečná. Ta natáčí pořady kritizující policejní postupy v 50. letech, při jejichž sledování si dva velitelé Státní bezpečnosti vzájemně dotčeně sledují, že mají svázané ruce a že s tím nemohou nic dělat.“ Právě v díle Štvanice ukazující události v roce 1968 z pohledu Veřejné bezpečnosti v seriálu 30 případů majora Zemana (natočený v letech 1974 až 1979), je na začátku filmu vidět, jak příslušníci státní bezpečnosti plukovník Václav Kalina (herec Miloš Willig) a František Němec (major Žitný z STB) nemohou bránit reportáži nepříznivě vyznívající pro mocenský aparát ČSSR. Pouze major Žitný na závěr scény se vyjádří: „Jdu do televize popovídat si s paní Konečnou o demokracii“, navštíví reportérku Konečnou, avšak ne proto, aby jí vyjádřil prosbu o zastavení reportáží, ale pouze proto, že by rád vystoupil v jejím pořadu poznamenává stěžovatel. (pramen https://www.youtube.com/watch?v=bGDM8tbrbGc&ab_channel=mychannel a https://cs.wikipedia.org/wiki/30_p%C5%99%C3%ADpad%C5%AF_majora_Zemana). Ostatně pokud by mělo platit právní hodnocení počínání žalovaných Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem, nic by příště nebránilo Policii ČR chodit za občany s prosbou něco konat. Tady však nepochybně se na jednalo o zjevné podezření z trestné činnosti například zneužití pravomoci úřední osoby podle ust. § 329 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník.

[34] Ostatně jednání žalovaných vyvolává určité podezření z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, neboť ve věci nepochybně úřední osoby v úmyslu způsobit jinému závažnou újmu (vypnutí webů, znemožnění vyhledávání a příjmu informací z webů), opatřit sobě nebo jinému

neoprávněný prospěch (prospěch znemožněním přijímat informace kritizující i vládu) překročili svoji pravomoc (v pravomoci není žádat jiné o zablokování webů). Ve spisu o kasační stížnosti stěžovatele vedeném v jiném řízení pod sp. zn.: 5 As 230/2023 je založeno dožádání Policie České republiky na stránce č. 62 o dokumenty k věci na základě trestního oznámení jiné osoby, který se cítí poškozena zablokováním svých webových stránek v rámci prosby vlády České republiky. Prověrování žalovaných v rovině trestního práva je veřejně známé i z článku „*Vypnuté weby: Úspěch s trestním oznámením na stát. Úkol od Černochové ve stupni důvěrné....*“ zveřejněném na serveru Parlamentní listy.cz dne 6. listopadu 2022. Stěžovatel se však o věci dozvěděl až v průběhu lhůty pro podání ústavní stížnosti (viz volně dostupné na <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Vypnute-weby-Uspech-s-trestnim-oznamenim-na-stat-Ukol-od-Cernochove-ve-stupni-duverne-719642>). Ze článku se podává, že plukovník ve výslužbě a bývalý člen Vojenského zpravodajství nezávisle na stěžovateli tvrdí: „Hlavní problém tkví podle bývalého zpravodajce v tom, že pokyn k zablokování osmi internetových serverů (později se jejich počet zvedl na 22) přišel právě od Vojenského zpravodajství, jehož činnost podléhá vládě, a tedy se na celém procesu podílelo: „*Už jen tím, že vytvořili seznam a šli za poskytovatelem služeb s důrazným požadavkem, aby weby zablokoval, jednali protizákonně. Vojenskému zpravodajství něco takového nepřísluší, jde o úřední osoby, které zneužily a přisvojily si pravomoc úřadu. Ony nerozhodují o tom, kdo by měl být zablokován, to přísluší orgánům činným v trestním řízení. Přesto samy vytvořily seznam a šly za poskytovatelem.*“ vysvětlil redakci *Wagner*.“ „*Kdo vydal úkol Vojenskému zpravodajství, aby vytvořilo seznam internetových stránek k zablokování.*“ „*Vláda o tom věděla, souhlasila a posvětila tento krok. Ne že vydala obecnou výzvu. Navíc byl na schůzi vlády 25. února vydán Vojenskému zpravodajství úkol ve stupni důvěrné z podnětu ministryně obrany Jany Černochové, obsah utajují. Záznam jednání vlády je v příloze číslo 4 mezi důkazy. Jednalo se o první úkol Vojenskému zpravodajství, který vydala vláda od svého jmenování, a dlouho poté nastala odmlka a zase úkoly nevydávala,*“ vysvětlil bývalý zpravodajec s tím, že je přesvědčen, že se právě tento úkol týkal blokování webů. *Jak ředitel NLX.CZ, tak oba ministři v dopisech reagují a zmiňují rozhodnutí vlády právě z 25. února 2022, které k blokování vedlo, avšak ze zápisu vyplývá, že k tomu muselo dojít právě ve zmíněném úkolu pro VZ ve stupni důvěrné. Žádný jiný bod problematiku blokování internetových stránek neřešil.*“ Stěžovatel připomíná, že podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn.: 3 T 35/2014, který prošel i prověrkou Ústavního soudu byla Mgr. Jana Nečasová odsouzena za přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle ust. § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku „jenom proto“, že stručně vyjádřeno požádala jako vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R. N. a současně způsobit jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti Bc. R.N. bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována generál poručík Inn. O.P. Soudy pro věci správního soudnictví posuzovaly věc pouze v režimu správního práva, a nikoliv práva trestního. Stěžovatel upřednostňuje posouzení věci pouze v rovině správního práva, což je pro žalované výhodnější. Podle názoru stěžovatele nelze soudní přezkum veřejné správy v současné době redukovat na přezkum věcí odehrávajících se v rovině veřejného práva (podle teorie podřízenosti) pouze mezi zjevně nadřízeným orgánem veřejné moci a právně podřízeným občanem či jiným subjektem práva, a to z důvodu, aby se soudy ve věci této žaloby neuchýlily k argumentaci, že mezi žalobcem, případně sdružením CZ.NIC, z.s.p.o. a žalovanými není přímý vztah podřízenosti a nadřízenosti, a proto je projednání žaloby třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního. Podle stěžovatele existuje právo žalovat žalované jako správní orgány, aniž by jim byl osobně podřízen, a aniž by postupovaly vůči němu tzv. vrchnostensky, když tvrdí, že žalování porušili jeho veřejná subjektivní práva jako správní orgány veřejné moci.

[35] Stěžovatel zastává názor, že zásah byl směřován proti němu, případně byl zprostředkovaně zasažen, neboť na základě činnosti žalovaných a následném zablokování informačních webů nemohl vyhledávat a ani přijímat informace.

VII.2 Neústavnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, zda jednání žalovaných je nepřipustnou cenzurou, případně návodem k cenzuře

[36] Stěžovatel zastává názor, že Městský soud v Praze pod bodem č. 13 zaujal nesprávný právní názor a to, že „*se jednání žalovaných nedotýká veřejných subjektivních práv žalobce s tím, že při vědomí zaručení práva na přijímání informací, jakožto odrazu svobody projevu, nelze dovodit veřejné subjektivní právo jednotlivce na přijímání informací z konkrétní internetové stránky. Obzvláště za situace, kdy získání obdobných či dokonce stejných informací je jednotlivci umožněno skrze jiné prostředky moderní komunikační společnosti. Soudu je obecně známo, že veškeré internetové stránky, jejichž „vypnutí“ žalobce rozporoval, byly nadále dostupné pod jinými koncovkami, tj. na jiných internetových doménách. Uživatel internetu, který chtěl tyto informace nadále přijímat, je tedy mohl nadále získat. Žalobce přitom netvrdí, že by marně zkoušel získat předmětné informace jiným způsobem, takže již jen „shození“ označených internetových stránek představovalo nenapravitelný zásah do jeho práv na přijímání informací.*“ Městský soud v Praze zcela nepravdivě a účelově odůvodnil své usnesení tak, že bylo možné sledovat zablokované weby pod jinou koncovkou a přirozeně to ani nijak blíže nedoložil a neodůvodnil. Žalobce se ze zpožděním dozvěděl, že po nějaké době bylo možné přijímat informace z nové webové adresy protiproud.info, tedy pouze u jednoho z informačních webů, avšak ani tím nelze omlouvat zneprístupnění webů z iniciativy žalovaných.

VII.3 Porušení práva na spravedlivé soudní řízení

[37] Stěžovatel zastává názor, že v jeho věci bylo porušeno práva na řádné soudní spravedlivé řízení, neboť Městský soud v Praze vůbec nezaslal žalobu stěžovatele žalovaným k vyjádření a rovnou sám obstaral de facto obhajobu žalovaných bez jakékoliv nutné součinnosti. Žalovaní byli zvýhodněni v procesu, neboť se nemuseli k věci vyjadřovat a v případném vyjádření sdělit informace, které mohl stěžovatel a rovněž pro řádné posouzení věci využít.

VII.4 Opomenutý důkaz

[38] Stěžovatel v žalobě navrhl výslech tří svědků a to: 1) výkonného ředitele sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., 2) ředitelů mobilních operátorů, 3) předsedy vlády prof. PhDr. Petra Fialy, Ph.D., LL.M a to za předpokladu, pokud žalovaní ve svém vyjádření k žalobě nepotvrdí skutková tvrzení žalobce. Žalovaní skutková tvrzení žalobce nepotvrdili a Městský soud v Praze nijak neodůvodnil neprovedení navrhovaných důkazů, které právě mohly osvětlit blíže okolnosti zásahu žalovaných s dopadem na právní kvalifikaci ve smyslu žaloby.

VII.5 Neexistence účinného opravného prostředku

[39] Pokud by shledal právní posouzení věci Nejvyšším správním soudem a Městským soudem v Praze Ústavní soud jako správné, bylo by porušeno právo na účinný opravný prostředek ve smyslu článku 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, který stanoví: „*Každá, jehož práva a svobody přiznané touto Úmluvou byly porušeny, musí mít účinného opravné prostředky před národním orgánem, i když se porušení dopustily osoby při plnění úředních povinností.*“ Pak by patrně musel Ústavní soud projednat ústavní stížnost žalobce jako řádný opravný prostředek.

VIII. Závěrečný návrh stěžovatele

[40] Právní argumentace Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu je v podstatě shodná, a proto stěžovatel zastává názor, že se vypořádal se všemi relevantními názory odůvodňujícími odmítnutí žaloby. Stěžovatel nemohl v žalobě a ani v kasační stížnosti z důvodu hospodárnosti řízení se z procesní opatrnosti vypořádávat se všemi myslitelnými úvahami Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu a důležité je, že podstata jeho žaloby byla zachována.

[41] Stěžovatel navrhuje, aby plénum Ústavního soudu ve věci rozhodlo nálezem takto:

- I. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 a jemu předcházejícímu usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. června 2022 bylo porušeno ústavně zaručené právo stěžovatele zaručené článkem 2 odst. 2 Listiny základních práva a svobod, ústavně zaručené právo zaručené článkem 2 odst. 3 Ústavy České republiky, dále článek 17 odst. 1 Listiny základních práva a svobod, článek 17 odst. 2 Listiny základních práva a svobod, článek 17 odst. 3 Listiny základních práva a svobod, právo na řádné soudní řízení podle článku 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a právo na existenci účinného opravného prostředku podle článku 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod
- II. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. ledna 2023, č. j.: 4 As 206/2022-108 a jemu předcházející usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14, ve znění opravného usnesení ze dne 18. června 2022 se ruší.

stěžovatel

přílohy:

- 1) žaloba k Městskému soudu v Praze ze dne 26. dubna 2022,
- 2) usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2022, č. j.: 14 A 39/2022-14,
- 3) opravné usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. července 2022, sp. zn.: 14 A 39/2022 a
- 4) osvědčení České advokátní komory ze dne 9. července 2014
- 5) usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2022, č. j.: 17 A 36/2022-9
- 6) rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2022, č. j.: 5 As 230/2022-66
- 7) článek „Vypnuli osm dezinformačních webů.“ na doporučení vlády“ ze dne 26. února 2022

reprezentován